

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

506 — nr 407 z dnia 19 października 1957 r. w sprawie likwidacji Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Częstochowie 777

ZARZĄDZENIA:

- 507 — Ministra Finansów z dnia 15 października 1957 r. w sprawie zakresu i trybu kontroli funduszu plac, wykonywanej przez Narodowy Bank Polski w stosunku do spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” 777
- 508 — Ministra Finansów z dnia 15 października 1957 r. o zmianie zarządzenia z dnia 19 grudnia 1956 r. w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji komisji podatkowych przy organach finansowych I instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami 779
- 509 — Ministra Finansów z dnia 19 października 1957 r. zmieniające zarządzenie z dnia 11 lutego 1957 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług przewozu osób na trasach zagranicznych 779
- 510 — Ministra Finansów z dnia 28 października 1957 r. w sprawie zasad finansowania inwentarza żywego państwowych gospodarstw rolnych 780
- 511 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28 września 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 780
- 512 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28 września 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 781
- 513 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28 września 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 782
- 514 — Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 9 października 1957 r. w sprawie branzowych zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej 782
- 515 — Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 5 października 1957 r. w sprawie zasad sporządzania przez przedsiębiorstwa górnicze planów bezpiecznego prowadzenia robót górniczych i prawidłowej gospodarki złożem oraz trybu ich zatwierdzania 784

506

UCHWAŁA Nr 407 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 października 1957 r.

w sprawie likwidacji Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Częstochowie.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 205) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Częstochowie ulega z dniem 28 lutego 1959 r. likwidacji.

§ 2. Sposób i tryb przeprowadzenia likwidacji Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Częstochowie ustali Minister Szkolnictwa Wyższego, któremu porucza się wykonanie niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

507

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 października 1957 r.

w sprawie zakresu i trybu kontroli funduszu plac, wykonywanej przez Narodowy Bank Polski w stosunku do spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

Na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki środków pieniężnych na fundusz plac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do funduszu plac w spółdzielniach i powiatowych związkach

gminnych spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, zwanych w dalszym ciągu zarządzenia „spółdzielniami”.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio do zakładów własnych spółdzielni i związków spółdzielni, zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

3. W spółdzielniach środki pieniężne na osobowy fundusz płac i prowizje nie mogą przekraczać:

- a) kwartalnego planu osobowego funduszu płac przeznaczonego na wynagrodzenia stałe i ryczałty pracowników administracyjno-biurowych oraz na planowany fundusz premiiowy dla: członków zarządów, kierowników spółdzielni, dyrektorów (kierowników) zakładów i ich zastępców w zakładach na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym oraz dla głównych księgowych,
- b) kwartalnego planu osobowego funduszu płac przeznaczonego na wynagrodzenia stałe, ryczałty i fundusz premiiowy pozostałych pracowników,
- c) kwartalnego planu osobowego funduszu płac przeznaczonego dla pracowników wynagradzanych systemem prowizyjnym, czasowo-premiiowym i akordowym — skorygowanego o procent wykonania planu produkcji globalnej w cenach porównywalnych, a planu obrotu lub usług — w cenach bieżących,
- d) kwartalnego planu prowizji skorygowanego o procent wykonania kwartalnego planu obrotów handlu drobno-detalicznego w cenach bieżących.

4. W spółdzielniach środki pieniężne na bezosobowy fundusz płac i honoraria nie mogą przekraczać rocznego planu bezosobowego funduszu płac i honorariów.

§ 2. 1. Środki pieniężne zapotrzebowane przez spółdzielnię na osobowy fundusz płac i prowizje powyżej granic określonych w § 1 ust. 3 lit. b), c) i d) stanowią przekroczenie osobowego funduszu płac lub prowizji.

2. W razie gdy granica kwotowa, do której mogą być pobierane środki pieniężne na osobowy fundusz płac i prowizje (§ 1 ust. 3 lit. b), c) i d), jest wyższa od sumy środków zapotrzebowanych, powstaje w spółdzielni oszczędność osobowego funduszu płac lub prowizji, która może być wykorzystywana w ciągu roku kalendarzowego.

§ 3. 1. Jeżeli kwota przekroczenia funduszu płac (§ 2 ust. 1) nie mieści się w oszczędnościach poprzednich kwartałów roku kalendarzowego, spółdzielnia powinna kwotę przekroczenia wygospodarować do końca następnego kwartału (nie później jednak niż do końca roku kalendarzowego).

2. Środki osobowego funduszu płac, o którym mowa w § 1 ust. 3 lit. a), nie mogą być zwiększane o kwoty oszczędności powstałe w funduszu płac przewidzianym w § 1 ust. 3 lit. b), c) i d).

3. Przekroczenia prowizji nie mogą być pokrywane oszczędnościami powstałymi w osobowym funduszu płac, o którym mowa w § 1 ust. 3 lit. a), b) i c).

4. Do czasu wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac (§ 2 ust. 1), nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego, spółdzielnia będzie opłacać odsetki karne od kwoty przekroczenia w wysokości 18% w stosunku rocznym.

5. Spółdzielnia powinna zawiadomić na piśmie oddział banku i jednostkę nadrzędną o środkach przewidzianych dla wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac, nie znajdujących pokrycia w oszczędnościach.

§ 4. 1. W razie przekroczenia funduszu płac (§ 2 ust. 1) nie znajdującego pokrycia w oszczędnościach poprzednich kwartałów danego roku kalendarzowego:

- a) jednostka nadrzędna zbada przyczyny przekroczenia funduszu płac i wyda odpowiednie polecenie,

- b) zawiesza się wypłatę funduszu premiiowego przypadającego za trzeci miesiąc kwartału, w którym nastąpiło przekroczenie funduszu płac, pracownikom wymienionym w § 1 ust. 3 lit. a) — do wysokości kwoty przekroczenia funduszu płac; w razie przekroczenia funduszu płac w IV kwartale prawo do otrzymania premii z funduszu premiiowego (§ 1 ust. 3 lit. a) wygasa ostatecznie.

2. Jeżeli kwota przekroczenia funduszu płac przewyższa kwotę funduszu premiiowego (§ 1 ust. 3 lit. a) przypadającego za ostatni miesiąc kwartału, w którym nastąpiło przekroczenie funduszu płac, zawiesza się również wypłaty funduszu premiiowego przypadające za pierwszy i drugi miesiąc następnego kwartału — do wysokości kwoty brakującej na pokrycie przekroczenia funduszu płac. Kwota zawieszono funduszu premiiowego nie może przewyższać ogólnej kwoty funduszu premiiowego przypadającej za trzeci miesiąc kwartału, w którym nastąpiło przekroczenie funduszu płac, oraz za pierwszy i drugi miesiąc kwartału następnego.

3. Jeżeli spółdzielnia wygospodaruje kwotę przekroczenia funduszu płac (§ 2 ust. 1) w okresie ustalonym w § 3, fundusz premiiowy zawieszony zgodnie z ust. 1 lit. b) i ust. 2 podlega wypłacie; wypłata następuje na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej.

§ 5. Jeżeli spółdzielnia na podstawie bilansu i innych dokumentów udowodni wobec oddziału banku i jednostki nadrzędnej, że przekroczenie funduszu płac było ekonomicznie uzasadnione, powodując zmniejszenie innych kosztów albo zwiększenie zysku, lub powstało wskutek wypłaty premii oszczędnościowych oraz wynagrodzeń z tytułu mechanizacji i racjonalizacji wykonywanych w trybie uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji (Monitor Polski Nr 35, poz. 417) — nie stosuje się rygorów przewidzianych w § 3 i § 4.

§ 6. Odsetki karne od sumy przekroczenia funduszu płac (§ 2 ust. 1) zostaną spółdzielni zwrócone, jeżeli spółdzielnia wygospodaruje kwotę przekroczenia w okresie ustalonym w § 3. W razie niewygospodarowania przez spółdzielnię kwoty przekroczenia funduszu płac zapłacone odsetki karne zostaną po okresie przewidzianym do wygospodarowania przekroczenia funduszu płac przekazane na fundusz wyrównawczy strat Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, a prawo do otrzymania premii zawieszonoj w trybie § 4 ostatecznie wygasa.

§ 7. 1. Spółdzielnie składają we właściwych oddziałach Narodowego Banku Polskiego:

- a) roczne plany produkcji globalnej, obrotów lub usług oraz osobowego funduszu płac i prowizji z podziałem na kwartały,
- b) kwartalne plany produkcji globalnej, obrotów lub usług i kwartalne plany osobowego funduszu płac i prowizji,
- c) roczne plany bezosobowego funduszu płac i honorariów,
- d) sprawozdania z wykonania planu funduszu płac.

2. Spółdzielnie obowiązane są składać w oddziałach banku plany funduszu płac i sprawozdania z ich wykonania w układzie dostosowanym do potrzeb bankowej kontroli funduszu płac.

3. W razie gdy ustalony przez spółdzielnię plan produkcji globalnej, obrotu lub usług oraz funduszu płac budzi zasadnicze zastrzeżenia, oddział banku może zgłosić spółdzielni swoje uwagi. Jeżeli spółdzielnia nie uwzględni zastrzeżeń i uwag oddziału banku, oddział banku może zażądać ustosunkowania się do nich przez jednostkę nadrzędną.

§ 8. 1. Jeżeli spółdzielnia wykazuje systematyczne przekroczenia funduszu płac lub gdy posiada poważne zobowiązania z tytułu niewygoszparowania oszczędności na pokrycie tych przekroczeń, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek oddziału banku powinna przeprowadzić szczegółowe badania gospodarki funduszem płac w spółdzielni i przedsięwziąć środki zmierzające do uporządkowania tej gospodarki.

2. W razie świadomego łamania dyscypliny płac jednostka nadrzędna powinna wyciągnąć konsekwencje służbowe w stosunku do osób winnych, a w razie stwierdzenia przestępstwa — przekazać sprawę organom powołanym do ich ścigania.

§ 9. 1. Narodowy Bank Polski ma prawo sprawdzania prawidłowości i rzetelności przedstawianych przez spółdzielnie dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem płac spółdzielni.

2. Jednostki nadrzędne obowiązane są ustosunkować się do uwag i propozycji Narodowego Banku Polskiego w ciągu 4 tygodni.

§ 10. Szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu płac oraz dokumenty potrzebne bankowi do sprawowania kontroli określi instrukcja Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

§ 11. Na wniosek Prezesa Zarządu Głównego Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” Prezes Narodowego Banku Polskiego może ustalić wyjątki od zasad określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

508

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 października 1957 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 19 grudnia 1956 r. w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji komisji podatkowych przy organach finansowych I instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami.

Na podstawie art. 155 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1956 r. w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji komisji podatkowych przy organach finansowych I instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami (Monitor Polski z 1956 r. Nr 106, poz. 1237 i z 1957 r. Nr 36, poz. 236) wprowadza się następujące zmiany:

w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do prawomocności orzeczenia lub ważności opinii komisji podatkowej wymagana jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej sześciu członków komisji, w tym co najmniej trzech

członków komisji (nie licząc przewodniczącego lub jego zastępcy) powołanych spośród osób zatrudnionych w gospodarce społecznej (§ 3 ust. 1 pkt 2). Przy obecności większej liczby członków komisji niż sześciu, do prawomocności orzeczenia lub ważności opinii komisji podatkowej wymagane jest, aby co najmniej połowę liczby obecnych członków komisji (nie licząc przewodniczącego lub jego zastępcy) stanowili członkowie powołani spośród osób zatrudnionych w gospodarce społecznej (§ 3 ust. 1 pkt 2).”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich

509

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 października 1957 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 lutego 1957 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług przewozu osób na trasach zagranicznych.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 lutego 1957 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług

przewozu osób na trasach zagranicznych (Monitor Polski Nr 14, poz. 102) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w złotych w kraju należności za usługi przewozu